

Den liberale toleransen. Hvor liberal er den egentlig?

Den 24. januar fikk Stavanger bispedømme ny biskop. 'Den åpne gruppen' i kirkerådet viste seg nok en gang smal og lite åpen.

Valget av ny Stavanger-biskop vekker følelser og engasjement. Ikke minst fra de som utgjorde den demokratiske prosessens flertall. Men også fra mange andre som så det som opplagt at den foretrukne kandidaten ville bli valgt. Votumet kirken ga denne var overveldende! Folk har lov å være opprørte. Ikke minst når kirkerådslederen lettvis får komme unna med et slags: Vi ville fått kritikk uansett. Der hun forsøker å plassere årsaken til alle protestene. Utenfor seg selv og sin gruppe.

Hadde flertallet i de kirkelige høringene vært knapt, ville valget lettere kunne forstås. Og det ville vært enklere å forsvare tilsettingen som ble gjort. Men her velger de såkalte liberalerne å overse et betydelig demokratisk flertall. Det blir bare intolerant og smalt. Udemokratisk i ordets egentlige betydning. Kirkerådet gjorde ikke noe formelt galt, men valgte likevel galt!

At de to foregående bispene til Stavanger bispedømme ble utnevnt på tilsvarende vis, gjør ikke saken bedre. Men det bekrefter inntrykket av liberalerne. De definerer seg selv som demokrater til beste for folk flest, men om muligheten byr seg, kupper de gjerne den demokratiske arenaen. For så på totalitært vis tvinge sine preferanser på nettopp folk flest. Historien har opptil flere eksempler!

Hva er formålet?

Kirkepolitikk er ikke noe nytt. Og det behøver ikke være et onde å reformere kirken i tråd livet. Mer problematisk blir det om den underliggende årsaken, som her, er mer opptatt av å møte individets umiddelbare og nære behov med prefabrikkerte og ikke helt uproblematisk løsnings, definert et godt stykke unna skaperens premisser. Istedenfor å forsøke finne løsninger innenfor rammene skaperverket gir. Slik vi ellers gjør om noe eller noen faller utenfor. Men den slags tillates ikke i liberalistenes tenketank. I hvert fall ikke for denne typen avvik. Selv Vårt Land (VL) gjør det til en frontsak med skeptiske undertoner om noen skulle ville forsøke!

Saken, som nå åpenbart deler kirken, bygger på et syn som i realiteten langt på vei ignorerer Vår Herre som skaper, redefinerer kjønnsdriftens primære hensikt og overser ekteskapet som en rasjonell ramme rundt denne. Man sidestiller det potensielt formålstjenlige og det totalt formålsløse. Og ønsker paradoksalt nok skaperens velsignelse for saken. Men altså, i samsvar med det offentlige rommets dominerende koder ellers, fremstilles ideen som fremtidsrettet og liberal. Keiseren tildeles fortsatt nye klær; - også i deler av kirken!

Så hvor sitter så sneversynet?

Fra en benk et stykke bak i kirkerommet fortøner det hele seg aldri så lite kunnskapsløst og trassig. Kanskje også litt hjelpeløst. For eksempel da kommentator i VL, [Åste Dokka, overbeviste seg selv om rett valgt biskop](#) i Stavanger, ved *selv* å velge tre perspektiver, hvor hun *selv* kunne svare ja på det meste, så da ble det greit nok det som var gjort. Alf Gjørund forsøker seg med andre [detaljer](#), som vel – om vi skal tro mediene - aldri var noe stort poeng i nominasjonsprosessen. Hverken fra leg eller lærd, ei heller fra den 'åpne' folkekirken. Gjørund overbeviser ikke. Fasiten hans virker vikarierende, sprunget ut fra et *behov for en annen forklaring*, enn den 'åpne' gruppens flaggsak, som matcher den valgte bispens syn som hånd i hanske. Slik jeg forstår det, avviser også kirkerådslederen begrunnelsen Gjørund peker på, [i sitt tilsvarende](#) til all kritikken av rådets bispevalg.

Også andre konstruerer sine grunner for å legitimere kirkerådets handling. Men de som forsvare den, neglisjerer konsekvent kirkedemokratiets mer enn entydige vedtak. Hva skal man med en demokratisk prosess, når snever syning på toppen kan trumfe denne, uansett? Det er vel slikt man kaller skinnendemokrati. Liberalt og åpent kan vi vanskelig si det er.

Epilog

Vi nordmenn har med stor iver påtatt oss å redde klodens natur og klima. Vi fikler ikke ustraffet på tvers av naturens premisser. Den globale impact er uant, blir vi forkynt. Domsprofetene er mange og frimodige. Og de supporteres massivt av det som finnes av main stream medier.

Da oppleves det noe paradoksalt at promotering av livslovene vi med sikkerhet vet er avgjørende for vår eksistens, ikke får samme kår. Tanker utenfor den dominerende, gjerne kalt liberale, tenkeboksen puttes intolerant og fort i bås med sneversynet, og påhenges forakt og sære etiketter. Å peke på denne side ved skaperverket vil vi ha oss frabedt! Blir vi snevert fortalt. La oss håpe vi en gang i framtiden legitimt og fritt også kan tenke grønt og naturlig om annet enn det som er relatert ku-fis og dieselmotorer!